JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 20sten JULY 1833. N°. 29.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Staatkundige en Wetenschappelyke Byzonderheden.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, Maart 5.—Blykens een algemeen overzigt der uitkomsten van den Aziatischen Braakloop in ons land gedurende 1832, zyn in alles door die Epidemie aangetast 10,253, en daarvan overleden 4,854 personen. Wanneer men de bevolking van alle door die Epidemie bezochte plaatsen te zamen rekent, dan staat het getal der aangetasten in dezelven in evenredigheid van minder dan 1 tot honderd. Er zyn voorts plaatsen, waar men naauwelyks 1 aangetaste op 200 zielen gehad heeft, maar er zyn ook 32 plaatsen, waar men van 1 tot 13 aangetasten per honderd zielen heeft gesteld. Het ergst zyn bezocht geweest: Scheveningen, waar men 7; Schokland, waar men 12, en Katwyk aan Zee, waar men 13 aangetasten per 100 zielen gehad heeft. Te Scheveningen was voorts de sterfte het ergste, zynde daar van één van de 18 zielen overleden, terwyl te Katwyk aan Zee maar 1 van de 24, en te Schokland 1 van de 26 zielen overleed.

De *Staats-Courant* besluit het algemeen overzigt van het beloop der cholera in ons vaderland met de volgende belangryke byzonderheden:

Op geen der honderden van schepen, welke in de jaren 1831 en 1832 uit de havens in de Oostzee, Riga, Memel, Polangen, Koningsbergen, Dantzig, en andere meer, tydens dat de cholera aldaar op het hevigst heerschte, nadat [illegible] inrigtingen de veertigdaagsche quarantaine uitgehouden hebben, is één enkel man der equipagien door die ziekte aangetast geworden.

De cholera is in ons vaderland niet het eerst ingedrongen in die provincien, welke door hare grootere nabyheid aan die gewesten of staten, waar de cholera heerschte en hare verwoestingen aanrigtte, de verwachting konden aanbieden, van dezelve door overbrenging op te nemen; zoo als b. v. Zeeland en Noord-Brand.—De visscher, die haar uit zee, van om den Noord, te Scheveningen het eerst heeft gebragt, is volstrekt niet bewezen met eenige bodems, personen of goederen, die de cholera konden aanbrengen, in aanraking geweest te zyn.

Geen der genees- of heelkundigen of bedienaars der godsdienst in het Ryk, welke hetzy in byzondere woningen, hetzy in de cholera-hospitalen, aan die ziekte lydenden verpleegd of bygestaan hebben, zyn daardoor aangetast geworden. Van de mannelyke en vrouwelyke oppassers in de hospitalen zyn slechts zeer enkele door de cholera aangetast geworden. Deze oppassers behoorden, gelyk ligt te begrypen is, allen tot dezelfde klasse van individuen, op welke, uit hoofde van hunnen mingunstigen maatschappelyken stand, en meerdere voorbeschiktheid door hunne levenswyze, de cholera het gemakkelykst vat had; zy stonden dus ten deze volkomen daarmede gelyk.

In zeer vele gemeenten eindelyk (en wel in niet minder dan *zeven-en-tachtig*,) welke eene bevolking van by en over de duizend zielen hebben, niets meer dan *één enkele* lyder door de cholera aangetast geworden. In zeer vele andere heeft dit getal niet meer dan twee of drie bedragen.

Het lot van vele revolutie-helden is benydenswaardig. De alom beruchte *de Potter*, die, in zyn rytuig gezeten, te Brussel in triomf over de barrikades werd gedragen, is daarna weggejaagd, en durft in zyn vaderland, het land der rebellie, naauwelyks verschynen. Don *Juan van Halen*, die als opperbevelhebber der Belgen, by de glorieuse revolutie, het paleis van den Prins *van Oranje* te Brussel betrok, en van daar zyne bevelen uitvaardigde, is ook uit Brussel verjaagd, en was verheugd naar Spanje te mogen terug keeren, van waar hy verbannen was. Zoodra Koning *Ferdinand* voor eenigen tyd eene algemeene amnestie had uitgevaardigd, begaf don *Juan* zich naar Parys en ontving van den Spaanschen minister paseen om zich naar Madrid te begeven. Doch *Ferdinand* heeft zich bedacht, en wil den man, welke tegen zynen weldoener, onzen Koning, is opgestaan, en Hoogstdeszelfs paleis te Brussel heeft durven betrekken, niet meer terug hebben. Uit Madrid schryft men van den 25 February: "Onze minister Zea Bermudez heeft aan den kapitein-generaal te Barcelona; het besluit van Koning *Ferdinand* gezonden, waarby aan don *Juan van Halen* het binnenkomen van Spanje wordt verboden." Wat is het lot der revolutionnaire helden benydenswaardig!

Uit Brussel schryft men van den 15 Maart het volgende:

"De bepaling, dat de Roomsche geestelyken in Belgie niet meer vry van de conscriptie of militie zullen zyn, verwekt veel ongerustheid by dien stand. By onze militairen zyn de geestelyken weinig geacht: alweder eene navolging der Franschen. Een onzer dagbladen deelt het volgende mede: "Een priester reed te paard over de Place de la Monnaie, juist toen vele officiers voor het koffyhuis stonden. Men lachte den priester uit en hield hem voor den gek. Verontwaardigd hierover, vroeg hy hun naar de reden. Een der Belgische officiers antwoordde, dat hy liever op een ezel moest gaan zitten. *Dit is niet mogelyk*, hernam hy, *Koning* LEOPOLD *heeft al die beesten in zyne dienst genomen, en daarom kan ik niet anders dan een paard bekomen.*"

"Onze onderhandelingen met Frankryk nopens den koophandel vorderen niet. Frankryk wil wel met onze commissie over het kanaal van Roubaix spreken, hetwelk alleen in het belang van Frankryk is, doch de andere punten tot op eene gunstiger gelegenheid uitstellen, zoo dat de heeren *le Cocq*, *Corbisier* en *Baekelandt*, onverrigter zake uit Parys zullen terug komen.

"Het *Journal de Verviers* maakt eenige gegronde aanmerkingen op de zending van de heeren *Biolley* en *Davignon* naar Parys, het zegt: Wy hebben het gezegd, en herhalen het. Wy beschouwen een koophandelsverdrag met Frankryk als een lokaas (*une leurre*) hetwelk verdwynt als men het wil aanvatten; en men moet zich niet verwonderen, dat men de geruchten van eene verdeeling, welke de Fransche dagbladen wederom verspreiden, als waarheid ontvangt, dewyl men geene andere uitkomst vindt."

FRANKRYK.

Parys.—By de vryverklaring van den heer *de Chateaubriand*, lag het volk, dat in menigte voor het hof vergaderd was, groote vreugde aan den dag. Onder het geroep van *leve Chateaubriand! leve de vryheid van de drukpers!* geleidde men hem naar zyne woning, en wilde de paarden van het rytuig losmaken en hetzelve voorttrekken. De menigte bedroeg tusschen de 2 à 3000 personen. "*Zyne* vrystelling—zeggen de Legitimisten—is een bewys, dat er nog mannen in Frankryk zyn, die het regt voorstaan en handhaven."

— Men haalt verscheidene voorbeelden aan van geheime huwelyken van Fransche prinsen met particulieren. De naam *van Orleans* alleen levert er eenige voorbeelden van op. Mademoiselle huwde in het geheim den heer *de Lauzun*, de hertog *van Orleans*, grootvader van *Lodewyk Philips*, huwde heimelyk met Mej. *Montesson*; en de moeder van *Lodewyk Philips* had te Barcelone een geheim huwelyk aangegaan, zegt *la Gazette*, met den heer *de Follemont*, een officier van haar huis.—Het is dus in Frankryk niets vreemds.

Maart 17.—Volgens eene ordonnantie, geplaatst in den *Moniteur* van den 16 dezer, is er eene som van 900,000 francs bepaald tot oprigting van een monument ter eere van de burgers, die op den 27, 28 en 29 July 1830 gesneuveld zyn. Dit monument zal op de plaats van de Bastille worden opgerigt.

— Uit Toulon schryft men van den 12 dezer, dat de expeditie naar Constantine, op de Algiersche kust, besloten is. Reeds werden 4 korvetten met geweren en oorlogsbehoeften geladen, welke zy naar Bona moeten brengen; by hare terugkomst zullen zy troepen innemen en overvoeren. Ook werden te Toulon twee batteryen uit Straatsburg verwacht, om ook naar Afrika overgevoerd te worden. Den 10 was een sterk detachement kavaleristen te Toulon aangekomen, welke met de *Superbe* naar Bona zullen vertrekken. Het schip *Marengo* zal 2 kompagnien Veteranen en 3 kompagnien vreemdelingen aan boord nemen, om naar Oran over te brengen. Onze bezittingen in Afrika worden meer en meer versterkt. De maarschalk *Clausel* schynt naar Algiers bestemd, om het bevel over die volkplanting op zich te nemen. De hertog van *Rovigo*, ziekelyk zynde, wordt terug verwacht. De Dey van Constantine, welke zich steeds vyandelyk jegens de Franschen gedraagt, zal onderworpen worden.

— Een onzer geleerdste botanisten heeft berekend, dat sedert de ontdekking van de nieuwe wereld 2,345 soorten van boomen en planten uit Amerika, en meer dan 1,700 van de Kaap de Goede Hoop, naar Europa zyn overgebragt, die, gevoegd by de vele duizenden andere soorten, welke uit China, uit Oost-Indië, uit Nieuw Holland, en uit onderscheidene streken van Afrika en Azië, een getal uitmaken van meer dan 120,000 soorten.

— Men spreekt andermaal om de landengte van Suez te doorbooren, waartoe de Pacha van Egypte zyne toestemming heeft gegeven. De kosten van deze belangryke onderneming zou gevonden worden uit een tol op de doorvaart, en op het ontginnen van goudmynen, die op de landengte ontdekt zyn.

DUITSCHLAND.

Weenen, Maart 6.—De berigten uit Griekenland zyn gunstig. Het bekende opperhoofd *Colocotroni*, die tegen het provisioneel Grieksche bestuur was opgestaan, heeft zich, by de komst van Koning *Otto*, op den 30 January, onderworpen en zyne wapenen overgegeven.—Men berekent de overgeleverde wapenen op 70,000 daalders; doch vooral is zyne onderwerping, uit een staatkundig oogpunt beschouwd, belangryk.

Frankfort, Maart 17.—De Wurtembergsche kamer heeft in hare zitting van den 14 dezer een adres aan den Koning gestemd, ter bekoming van eene wet, om de huwelyken tusschen personen zonder middel van bestaan, te beletten.

— In Duitschland wil men eene algemeene maatschappy voor nyverheid en koophandel vormen, waartoe zich werkelyk te Kassel, als centraal punt, eene algemeene administratie gevestigd heeft, door welke, onder dagteekening van den 7 dezer, eene oproeping is uitgevaardigd aan allen, zoo van verre als van naby, en van welk land ook, die maar deelgenooten willen worden, tot het houden eener algemeene vergadering binnen Kassel, in de eerste dagen van Mei aanstaande, met het bepaalde doel, om zich onledig te houden met de beraadslaging over het ondernemen en aanleggen van yzeren spoorwegen door Duitschland, en wel in de eerste plaats van het Westen naar het Noord-Oosten, ten einde op die wyze voor den handel tusschen Frankryk en het Noorden, die thans alleen over zee gedreven, en in den winter door het ys belet wordt, eenen gemakkelyken en zekeren weg te land het geheele jaar door over het Duitsche grondgebied te banen. Die algemeene vergadering zal ook nog verder in het algemeen bestemd zyn, om zich met allerlei belangen van nyverheid en koophandel bezig te houden.

Hamburg, Maart 17.—Dr. *Strahl* beveelt het *ammonium carbonicum* als eene tegen alle wyzigingen (*alle formen und stadien*) van de scharlaken-koorts hoogst heilzaam geneesmiddel, aan. In Amerika heeft men dit middel het eerst met het beste gevolg aangewend.

ENGELAND.

Londen, Maart 16.—Kapitein *Biscoe*, voerende de brik *Thola*, is van eene lange reis alhier terug gekomen, gedurende welke hy eenige ontdekkingen heeft gedaan. Op 67 graden Zuiderbreedte en 50 graden oostersche lengte heeft hy een ruim land ontdekt; de uitgestrektheid der kust had omtrent eene lengte van 300 mylen.

— Onze dagbladen geven een verslag van de steeds toenemende misdaden in Ierland, als moorden, brandstichtingen, enz., waaruit blykt, dat het getal van 1 Oct. tot 1 Dec. 1829 bedroeg 300; in dezelfde maanden van 1830, reeds 499; in Oct. en Nov. 1831, 814, en in dezelfde tydruimte van 1832 reeds 1513.

Van het eiland Ceylon is een geheele Indische tempel naar Londen gebragt. Deze tempel was aan de godsdienst van *Buddha* gewyd. Het gebouw is 24 voeten in het vierkant; het bevat al de beelden en al het beeldwerk, die gewoonlyk in de Indiaansche tempels gevonden worden, onder anderen een reusachtig beeld van *Buddha* in eene neêrgebogene houding.

ZWEDEN.

De Baron *van Wetterstedt* heeft eene compositie van lood en antimonium uitgevonden, welke hy *Marine-Metaal* noemt, dat tot uitwendige bekleeding van vaartuigen kan aangewend worden, als beter dan het koper bevonden zynde. De baron heeft voor deze uitvinding een patent bekomen. Vele handelhuizen in Stokholm hebben aan de regering verlof verzocht, om dat metaal tolvry in Zweden te mogen invoeren, ten einde hetzelve ook voor Zweedsche vaartuigen aan te wenden.

ITALIE.

Napels, Feb. 16.—Dezer dagen hadden wy weder een schoon gezigt, namelyk het elk jaar twee malen terugkeerende verschynsel, dat de zon, kort voor haren ondergang, de grot van Pausilippus in hare geheele lengte verlicht. Den hoek te volgen, welken de lyn der grot met de middagslinie (azimuth) maakt, gebeurt dit alleen, wanneer de zon eene regte lyn met de grot bereikt. Dit geschiedt tusschen den 9 en 10 February en 30 en 31sten October, wanneer hare zuidelyke afwyking 14½ graad bedraagt, by eene hoogte van 2 graden boven den horizont, en alzoo 10 minuten voor haren ondergang.—De anders, in weerwil van eenige lampen, duistere grot, wordt alsdan van het eene einde tot het andere in hare geheele hooge gewelf helder verlicht, door de ondergaande zon, die dan ook de rotsen beschynt, welke zich aan deze zyde der grot bevinden. Dit veroorzaakt waarlyk eene grootsche uitwerking; het schynt byna, alsof men de stralen der zon, welke nu de tegenvoeters beschynt, uit de aarde ziet te voorschyn komen. Ook twee balkons van een huis aan de Chiaja, het paleis van *Esterhazy*, worden op deze wyze, en na dat de zon reeds een half uur te voren achter den hoogen heuvel van Posilipo is onder gegaan, op eens voor eenige oogenblikken weder verlicht.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 1 July 1833.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie dd. 18 Juny ll. No. 306, is de Ambtenaar op wachtgeld M. N. LOURENSZ, benoemd tot Klerk van den derden rang om heden in functien te treden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 2 July 1833.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft de afstanddoening van het Burgerregt in deze kolonie door RAFAEL D' MEZA, JAN HENDRIK DACOSTA en FRANCISCO CHIRINO aangenomen, met ontheffing derzelve van alle daaraan verbondene voorregten en pligten.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 19 July 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 27 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde Fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Huwelijks Bekendmaking.

JOHANNES ANDREAS DE HASETH
EN
ANNA MARIA PALATINA ALIS

het voornemen hebbende om zich op den 24sten dezer door het huwelyk aan elkanderen te verbinden, maken van dit Weekblad gebruik om aan Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden, zoo hier als elders kennis tegeven en zich in hunne vriendschap aan te bevelen.

Curaçao den 12 July 1833.

TE KOOP.

By AUGUST MULLER,
Eenige Vaatjes Malaga Wyn, fyn Amerikaansch Papier en Visite Kaartjes.

LYST

Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven van en met den 12 tot den 18 dezer.

Benvit Cordero Isiera	Sartie C Hoof
Wilhelmina C Lucer	Veuve Gravenhorst
Jacoba C Penso	Saniet Robaine
Juanna Manuela	Esther Jesurun
Isaac Pinedo jr.	

Curaçao den 19 July 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

13.	golet La Vicenta, Agostin,	Cienfuegos
15.	bark Dolores, Fernandez,	Coro
	golet Amazona, Garcia,	Maracaybo
	—— Eensgezindheid, Van Grieken,	Bonaire
16.	faluche Josefita, Tilleria,	St. Jan's Kaai
18.	golet Amable Lucia, Diedenhoven,	St. Thomas

UITGEKLAARD—JULY.

13. brik Veto, Frots,
15. golet Maria Jacinta, Torres,
—— Aguila, Fernandez,
—— Eensgezindheid, Van Grieken,
16. —— Aruba Pakket, Wever,
17. —— Casualidad, Chirino,
18. —— Maria Jacinta, Torres,
—— Gysbertha, Durant,
19. bark Dolores, Fernandez,

Met genoegen kunnen wy deze week de blyde maar vermelden dat er thans een vooruitzigt bestaat om de zaken in geschil tusschen het Moederland en Belgie spoedig in der minne te vereffenen. Naar luid van berigten uit Europa van den 1sten Juny, geplaatst in de St. Thomas Courant, is er een voorloopig traktaat gesloten tusschen de regering van de Nederlanden en die van Frankryk en Engeland, betwelk dat gevolg heeft gehad dat het embargo op Hollandsche schepen in de Engelsche havens en op de Engelsche schepen naar Holland varende, opgeheven is.

Het is jammer dat wy dit maal onze reeks Couranten uit St. Thomas niet ontvangen hebben om onze lezers met de byzonderheden van het voorloopig traktaat bekend te maken.

Het nieuws artikel luidt aldus:—
(Uit de *Liverpool Journal*, den 1 Juny.)

"Verleden Woensdag nacht (den 29sten Mei) is een boodschapper uit Holland in de stad aangekomen met de bevestiging van het traktaat, betwelk onlangs door den Nederlandschen afgezant met dit land en Frankryk in de zaak van Belgie is gesloten. Deze omstandigheid heeft eene intrekking van het embargo op Hollandsche vaartuigen in Engelsche havens en op het uitklaren van Engelsche vaartuigen naar Hollandsche havens te weeg gebragt; maar in andere opzigten is niets gedaan, aangezien deze maatregel slechts voorloopig is en de beslissing van alle andere wezenlyke punten in geschil tot nadere onderhandelingen uitstelt."

Elders in de St. Thomas Courant treffen wy nog het volgende artikel ten opzigte van het moederland:—"De Koning van Holland is in zoodanige voorslagen toegetreden welke den Nederlandschen handel van alle belemmeringen van het embargo bevryden."

Wy vinden verder in de St. Thomas Courant, alleen uittreksels van het Liverpool dagblad, de volgende staatkundige berigten.

De drie percent geconsolideerden waren gesloten, ingevolge het jongste berigt, op 89 1-8—1-4; dit strekt ten bewyze dat de algemeene vrede van Europa niet gestoord zal worden; en deze weldaad is men alleen aan Nederland verschuldigd.

In BELGIE was de verkiezing ten gunste van de katolieke party afgeloopen; er heerschte groote ellende over het gansche land en het volk is zeer ontevreden.

PORTUGAL.—Men zegt dat Don Pedro zyne gansche magt byeentrekt om eene voorwaardsche beweging te doen; het is echter zonderling dat er geruchten van dien aard in omloop waren dat men eenen aanval der troepen van Don Miguel te duchten had. Verscheidene malen reeds hebben wy melding gemaakt van door Don Pedro gemaakte toebereidselen om eenen beslissenden aanval te wagen; er komt echter niets van en misschien zal Don Pedro eerlang aanstalten moeten maken om Oporto te verlaten. Er worden aanhoudend versterkingen uit Frankryk gezonden. De Markies van Palmella met drie stoombooten opgevuld met troepen, is op den 30 Mei uit Falmouth gezeild.

In DUITSCHLAND heeft men blyken van onlusten aan den dag gelegd, en Frankryk en Engeland schynen in twyfel te trekken de bevoegdheid om zoo vele troepen van de bondstaten in een der onafhankelyke provintien op te houden.

Men meldt dat IERLAND thans rustig is.

De vrede tusschen de PORTE en EGYPTE is werkelyk gesloten, met afstand doen van de provintie Adana door den Sultan aan Mehemed-Ali. De Sultan was eerst zeer afkeerig om de gemelde provintie afte staan, doch moest zulks doen om den reeds voorloopig gemaakten vrede te bevestigen.

De Echtgenoot van de Hertogin van Berry is te Parys aangekomen en heeft eene byeenkomst gehad met de Ambassadeurs van Pruissen, Oostenryk en Rusland. Ook is hy toegelaten geworden by den Koning Lodewyk Philip, met wien hy een lang en levendig gesprek gehouden heeft. Hy heeft teffens verlof bekomen om de Hertogin in hare gevangenis op het kasteel van Blaye te gaan bezoeken. Dit berigt wordt echter tegen gesproken.

Aan Nederland, niet aan de groote mogendheden, heeft Europa het behoud van den vrede te danken.

Twee jaren lang zyn nu vyf van de grootste mogendheden door hunne afgevaardigden te *Londen* vereenigd geweest. En tot wat einde? Oorspronkelyk (zoo het heette) om als bemiddelaars tusschen *Oud-Nederland* en het oproerig *Belgie* op te treden. Maar spoedig is dat doeleinde uit het oog verloren, en die vergadering een broeinest geworden van allerlei geheime intrigues, en zydelingsche of slingsche bedoelingen, die veel meer de byzondere staatkundige aangelegenheden dier mogendheden zelven betroffen, dan die van *Holland* en *Belgie*, schoon dezen altoos het voorwendsel van de byeenkomsten bleven, en de schering en inslag der niets afdoende protocollen uitmaakten. Van hier, dat de heeren conferentie-houders elkander weldra met een wantrouwend oog begonnen te begluren, en de een den anderen, naar de wyze van groote diplomaten, in geveinsdheid en listige kunstenaryen den loef zocht af te steken. Geen wonder, dat de beslechting van het geschil tusschen *Holland* en *Belgie* geene enkele schrede vorderde, maar de zaak hoe langer hoe meer verwikkeld, verward en moeijelyk gemaakt werd, zoo dat de vrees voor de uitbarsting van een' algemeenen oorlog zich al meer en meer begon te openbaren, en elk der mogendheden in de noodzakelykheid kwam, (ten einde niet onverhoeds overrompeld te worden) zich te wapenen en ontzaggelyke observatie-legers op de been te brengen. Op die wyze hebben dan een' langen tyd allen tegen elkander in eene dreigende houding gestaan, hetzy om aan te vallen, hetzy om den aanval af te weren.

Met dat al beroemde zich de conferentie, dat zy onophoudelyk arbeidde aan het behoud van den vrede.— Ondertusschen werkte haar arbeid niets anders uit, dan dat het gevaar van oorlog steeds grooter werd, en de buitengewone toerustingen de vrees voor een uitbarsting van het smeulend vuur in alle landen gedurig onderhielden. De conferentie heeft, in plaats van de muitery in *Belgie* te stuiten, zoo als zy had *behooren* te doen, en gemakkelyk had *kunnen* doen, dezelve openlyk legetiem, en alzoo van dat nietig en schandelyk spel eene Europesche zaak gemaakt, als of daarvan een algemeene vrede of oorlog afhing. Van daar, dat zy bykans alle andere volken in het harnas joeg of in angstige bekommering hield. De groote mogendheden zelven waren de eersten, die hunne legermagt op den voet van oorlog bragten en aan de grenzen byeen trekken. En tegen wie? Zekerlyk niet tegen de Belgen en de Hollanders alleen; want geen van die beide volkjes zou het immer wagen hen aan te vallen. In dat opzigt was die algemeene wapening geheel overtollig, en allerbespottelykst. Neen, zy, die voorgaven aan het behoud van den algemeenen vrede te arbeiden, deden niets anders, dan om dien vrede in het uiterste gevaar te brengen, door zich van alle kanten slagvaardig te maken. Maar nog eens, wie waren de vyanden, die zy te bestryden hadden, indien zy het zelven niet waren, indien zy niet heimelyk vreesden of hoopten, welhaast het zwaard tegen elkander te moeten trekken. En waaruit ontstond die vrees of hoop? Uit den boezem der conferencie zelve. Ware er geene conferentie te *Londen* gehouden; had men *Holland* en *Belgie* aan hun zelven overgelaten, ofalthans het laatste tegen het eerste, de afschuwelykste rebellen tegen het wettigst gezag niet ondersteund en aangevuurd:—*Europa* zou waarschynlyk voor het overige in rust gebleven zyn; daar het nu, door de zoogenaamde vrede-onderhandelaars, schoon er geen oorlog was, twee jaren lang in gedurige vrees voor eene algemeene uitbarsting in de uiterste spanning en pynlykste onzekerheid gehouden is. Veeleer heeft *Europa* zich over die befaamde conferentie te beklagen, dan dat het aan dezelve, met betrekking tot den algemeenen vrede, eenige de minste verpligting zou hebben.

Over het geheel hebben alle congressen of conferentien der groote mogendheden meer kwaad dan goed gedaan, even eens als voormaals de beruchte kerkelyke concilien in den kerkelyken staat. Zulke veel geruchtsmakende vergaderingen zyn doorgaans schrikbarende verschynselen in de staatkundige wereld, wel verre van gunstige voorteekens. Hoe vriendschappelyk en heilvoorspellende de voorgewende bedoelingen dier byeenkomsten voor het uiterlyke zyn mogen, als zullende dienen tot beslechting van hangende twistzaken, of tot behoud van het evenwigt in den vrede van *Europa*; hebben dezelve meestal toenemende botsingen van strydige belangen onderling, of nieuwe ontwerpen van overheersching, de verdeeling en verbrokkeling van den eenen of anderen zwakkeren staat ten gevolgen, eindigende alsdan met heimelyken wrok en vyandschap in het hart, zoo al niet met openbare geweldenary. Als die groote mogendheden waarlyk vrede, geregtigheid en het geluk der volken bedoelden, moesten zy beginnen met eens na te gaan, wat zy al van andere landen overweldigd hadden, om dezen tot *kleine* en zich zelven tot *groote* mogendheden te maken; moesten zy daarna besluiten de geroofde stukken en brokken terug te geven, en de vertrapte en verscheurde volken in hunne wettige regten en eigendommen te herstellen. Eene conferentie, in dien geest gehouden en handelende, zou de menschheid aan zich verpligten, en veel beter strekken tot behoud van evenwigt en vrede, dan die er nu bestaat, waarin het alleen om *vergrooting* van magt en het meesterschap te doen is. Het blykt althans, gedurende de twee jaren, dat het tegenwoordige vyfhoofdige vredegeregt, zoo als dat is zamengesteld, allerongeschikst is om *Europa* rust en welvaart te bezorgen, vooral sedert het twee zyner leden in last heeft gegeven, om, als zyne deurwaarders, by wyze van executie, dwangmiddelen

te gebruiken, en wel tegen een achtingswaardig volk, dat niets anders dan geregtigheid en vrede verlangt.

De groote mogendheden hebben niet alleen door eene algemeene wapening, die hare schatkisten heeft uitgeput zonder oorlog te voeren, en haar nu ook daartoo grootendeels (zoo als inzonderheid met *Pruissen* en *Oostenryk* het geval is) buiten staat gesteld, hebben niet alleen door hare dreigende houding dus lang de volken gealarmeerd, maar zelfs twee malen door vyandelyke aanvallen, eens met 50,000 man, om het zegevierend Nederlandsch leger te stuiten, en nu laatstelyk met 80,000 man, om de citadel van Antwerpen te vermeesteren, werkelyk den vrede verbroken en eenen algemeenen oorlog moedwillig uitgedaagd. Dat deze daarvan tot nog toe het gevolg niet geweest is, kan waarlyk aan de wysheid en vredelievendheid der conferentie, uit wier midden die schrikbarende gewelddadigheden voortkwamen, niet toegeschreven worden. Neen, alle manoeuvres van de kabinetten en legermagt der groote mogendheden, hebben, gedurende de Belgische questie, die er slechts het voorwendsel van was, veeleer eene strekking tot oorlog dan tot vrede gehad.

Maar dat tot nog toe in het westen van *Europa* de vrede bewaard is gebleven, heeft men alleen aan *Nederland* te danken; aan deszelfs rustige, grootmoedige verwondering wekkende en ontzag inboezemende houding, en aan de wyze en omzigtige staatkunde van zyne regering. Had Koning WILLEM zich toegegeven in zyne billyke verontwaardiging over de verguizingen en schreeuwende mishandelingen, hem aangedaan, en over de trouwloosheid zyner bondgenooten; van de aanzienlyke magt, die hem ter dienste stond, willen gebruik maken, en liever alles op het spel zetten, dan de ongehoorde eischen en vernederingen langer verdragen, ongetwyfeld zou de woedende vlam van het oorlogsvuur ook welhaast de naburige staten aangetast en zich wyd en zyd verspreid hebben. Maar hy heeft zich bedwongen. In plaats van eene drift, om zich zelven tot het uiterste toe gewapenderhand regt te verschaffen, die natuurlyk door de verregaande beleedigingen en tergende teleurstellingen by hem en zyn volk verwekt moest worden, — in plaats van een zoodanige drift te volgen, heeft hy niet opgehouden gematigdheid, bedaardheid, toegevendheid, hoewel tevens eene mannelyke standvastigheid in zyne eerlyke beginselen over te stellen tegen het baldadig onregt en geweld der vyanden. En op die wyze is tot nog toe het onweder, met welks verschrikkelyke losbarsting *Europa* ruim twee jaren lang bedreigd werd, gelukkig afgeleid. Dit heeft men te danken, zeker niet aan de Londensche conferentie, die hoe langer hoe meer zich zelve en de openbare zaken in de war hielp, onrust verwekte en kostbare oorlogstoebereidselen noodzakelyk maakte, maar aan *Nederland*, dat onder dat alles bedaard bleef, in onwederlegbare vertoogen zyn goed regt verdedigde en op de billykste voorwaarde den vrede, zelfs met de strafbaarste oproerlingen, aanbood.

Heeft Koning WILLEM zich niet reeds in het begin der onderhandelingen tot eene minnelyke schikking en scheiding bereidwillig getoond, zoo als de conferentie zelve het voorstelde? De questie zou terstond hiermede beslist zyn geweest, ware de conferentie slechts hare eigen grondbeginselen en gemaakt kontrakt getrouw gebleven. Maar zy is lafhartig, of anders twistziek genoeg, de rebellen om hunne toestemming te vragen, die geen regt van weigeren evenmin als van eischen hadden, en die men daarom niet had *behooren* te vragen.— De conferentie, indien zy wezenlyk den vrede wilde zoeken, had niets anders te doen gehad, dan den Belgen hare ondersteuning te weigeren, om ze tot aanneming van het verdrag te dwingen: en de zaak ware terstond afgedaan geweest.

Ook toen het bleek, dat *Nederland* alleen wel in staat was, de afvallige gewesten tot onderwerping te brengen of een billyk vergelyk van scheiding te doen aannemen, strydig met zich zelve, zulks door hare tusschenkomst verhinderd in plaats van bevorderd; heeft zy met geweld van wapenen zich daartegen verzet. Was dat tot behoud van den algemeenen vrede medewerken? Integendeel bragt zy denzelven in het grootste gevaar.— Alleen aan de zorg van Koning WILLEM, om verder bloedvergieten te voorkomen, heeft men het te danken, dat toen niet het slagzwaard alomme uit de schede getrokken werd. Voor die 50,000 man Franschen, die tot hulp der vlugtende ellendelingen kwamen opdagen, behoefde het zegevierend Nederlandsch leger, na de Belgen verslagen en verstrooid te hebben, nog niet te zwichten. Maar de Nederlandsche regering, even bedaard en omzigtig in den voorspoed als in den tegenspoed, zag de gevolgen van een verderen tegenstand in; besloot wyselyk liever terug te trekken, dan zich zelve, en misschien geheel *Europa*, aan eenen algemeenen oorlog te wagen.

Toen nu laatstelyk de conferentie op nieuw met nog grooter magt te water en te lande dadelyke vyandelykheden begon, heeft men het weder aan de wysheid, bedaardheid en vredelievendheid van het Haagsche kabinet en van het Oud-Nederlandsche volk te danken, dat de dolle woede zyner vyanden tot een enkel punt van verwoesting is bepaald gebleven. De hoofdmagt der Nederlandsche armee, vol moed, en met een brandend verlangen naar het bevel tot den aanval, stond op de grenzen gereed. Deze zou wis in staat zyn geweest, vooreerst de belegerde citadel te ontzetten. Moeyelyk waren onze heldenscharen, met haren even moedigen en krygskundigen bevelhebber aan het hoofd, daarvan terug te houden. Maar alsdan zou de slagting welhaast algemeen geworden zyn, en was er geen einde te zien aan het bloedvergieten, terwyl nu de 60,000 belegeraars, na een' steenklomp op vyands grond, waarin een vier duizendtal helden waren opgesloten, die zich door hunne verdediging tegen eene zoo beslissende overmagt met roem overladen hebben, genoodzaakt waren met deze schandelyke en beschamende overwinning zich te vergenoegen en naar huis te keeren.

Schoon ook te gelyker tyd Engelschen en Franschen onze koopvaardyschepen in het midden van den vrede onder embargo legden en onverhoeds op zee wegroofden; heeft echter de Koning zich ook liever de barbaarsche geweldenary willen getroosten dan zich tot weerwraak laten vervoeren. Hy heeft, zonder eenige represaille te gebruiken, het particulier eigendom van 's vyands land ontzien en ongemoeid gelaten. Hoezeer steekt hier weder de laaghartigheid der aanvallers af by de grootmoedigheid der Nederlandsche regering! Maar helaas! wy hebben te doen met vyanden, die voor het gevoel van regt, en nog meer voor dat van edelmoedigheid, onvatbaar zyn.

Blykbaar is het boven al, dat de tegenwoordige Britsche en Fransche regeringen geen vrede, maar oorlog zoeken de eerste om de mogendheden van het vaste land uit te mergelen en te verzwakken, en een des te ruimer veld van zeerooveryen voor zich te openen; en de andere om zich te ontdoen van eene overbevolking van oorlogszuchtigen en fortuinzoekers, die, verhit door de droombeelden van Napoleontische veroveringen, vlammen op den buit, vooreerst van het ryke *Holland*, en vervolgens van andere landen.

De Nederlandsche regering heeft alzoo vastheid van beginselen tegen losheid en wispelturigheid gesteld; toegevendheid, zoo veel de eer en nationale onafhankelykheid gedoogden, tegen de onbillykste eischen; grootmoedigheid tegen laaghartigheid; bedaarde gematigheid tegen onstuimig geweld; in het kort, deugd tegen ondeugd en wysheid tegen uitzinnige dwaasheid.

Beroemt U dan niet, gy magtigen! die U vermetel het regt toeëigent, uitspraak te doen over het lot van andere volken, omdat gy de sterksten zy; beroemt U niet, dat gy aan het behoud van eenen algemeenen vrede hebt gearbeid. Schaamt U veeleer, dat gy met al uwen arbeid niets anders hebt uitgewerkt, dan dat gy ruim twee jaren lang onderlingen argwaan, wantrouwen en onrust verwekt hebt; U zelven, zoo wel als andere ryken, in eenen uitputtenden staat van overspanning bange onzekerheid en gedurige vrees voor oorlog behouden, en nu laatstelyk moedwillig eenige duizend menschenlevens en eenige millioenen schats opgeofferd, zonder het doel, dat gy voorgaaft beoogen, een enkelen stap genaderd te zyn. Neen, U is de schande; *Nederland* alleen komt de roem toe; de roem van eene edele volharding in den stryd voor de regtvaardigste zaak ter wereld; de roem van heldenmoed en heldendaden; de roem van wysheid en schrander staatkundig beleid, verre verhoven boven dat van uwe uitgelezen protocollerende diplomaten. *Nederland* alleen heeft door zyne handelingen getoond, waarlyk den vrede te zoeken, en mag het dank geweten worden, dat tot nog toe de algemeene veroverings-oorlog in *Europa* is afgeweerd. De conferentie der groote mogendheden heeft zich by de natien verachtelyk gemaakt, terwyl *Nederland*, door de ontwikkeling van zyne nationale deugden en zedelyke kracht, het voorwerp van algemeene verwondering en hoogachting geworden is. Of het eindelyk tot het uiterste gebragt zal worden, zyne gereed staande krygsmagt, van welke tot nog toe slechts een klein gedeelte de schitterendste proeven van oud-vaderlandsche dapperheid gegeven heeft, in volle werking te brengen, zal afhangen van het gedrag der groote mogendheden, doch die ook zelven van omstandigheden of van eene hoogere magt afhangen, welke onvoorziens alle hare raadslagen en ontwerpen, ten verderve van anderen gesmeed, in één oogenblik kan verydelen. Op die magt blyven wy, boven alles, ons vertrouwen stellen.—*Overgenomen.*

Kort Overzigt der Onderhandelingen te Londen.

(Uit het Amsterdamsche Alg. Handelsblad.)

(*Vervolg en slot van onze laatste.*)

Nadat het Fransche leger de aan hetzelve opgedragen treurige taak vervuld had, en weder naar Frankryk terug was gekeerd, deden Engeland en Frankryk hunnen wensch te kennen geven, om de onderhandelingen met Nederland te hernieuwen. Deze kennisgeving ging vergezeld van een ontwerp van overeenkomst.

Reeds had Zyne Exc. de Minister van Buitenlandsche Zaken, by de mededeeling, den 13 December jl., aan de Staten-Generaal gedaan, de verzekering gegeven, dat de Nederlandsche Regering altyd bereid zoude worden gevonden de onderhandelingen weder op te vatten, zoodra zulks met gegronde hoop op eenen goeden uitslag zoude kunnen geschieden. De van wege de hoven van Engeland en Frankryk gedane voorstellen werden dan ook in overweging genomen, en onder aanbieding van een tegen-ontwerp, by nota van 9 January beantwoord.

Het verlangen der Regering om tot eene minnelyke afdoening der geschillen te geraken, is nog altyd hetzelfde, hoezeer zich in den loop der weder aangeknoopte onderhandelingen op nieuw verschillende zwarigheden hebben opgedaan. Op den 1sten Maart is door den Minister van Buitenlandsche Zaken eene mededeeling aan de Staten-Generaal gedaan, bevattende een overzigt van deze tusschenonderhandeling. Er blykt uit dezelve, dat de eigenlyke punten van verschil nog altyd dezelfden zyn. Zy betreffen de Scheldevaart en den doorvoer door Limburg. De opheffing van het embargo, de vrygeving der zich thans in Frankryk bevindende Nederlandsche krygsmagt, de ontruiming van het wederzydsche grondgebied; mitsgaders de ontwapening van Holland en Belgie, even als de erkenning van de onzydigheid van Belgie, zyn geene eigenlyk gezegde onderwerpen van verschil.

Frankryk en Engeland toch, willen het embargo opheffen, de Nederlandsche krygsmagt vry geven; het Hof van 's Gravenhage is bereid de tegen de Fransche en Britsche scheepvaart genomen maatregelen van wedervergelding in te trekken, de forten Lillo en Liefkenshoek te ontruimen, en heeft verklaard dat eene vermindering van het leger op den voet van vrede geene zwarigheid zoude ondervinden: terwyl de Koning reeds vóór lang en by herhaling verklaard heeft de onafhankelykheid [illegible]

Alle geschil omtrent deze onderwerpen betreft dus niet zoo zeer de zaak, maar veel meer den vorm. De vraag is niet meer: of dit een en ander gebeuren zal; maar wel; wanneer en hoe het zal geschieden? Engeland en Frankryk wilden de opheffing van het embargo en de ontwapening, mitsgaders de erkenning van de onzydigheid van Belgie tot voorwaarden eener voorloopige schikking maken; het Nederlandsch Kabinet oordeelde daarin niet te kunnen bewilligen, en beschouwde de beide eerste punten als meer geschikt om langs eenen anderen weg to worden vereffend.

Omtrent de opneming in het traktaat van bepalingen betreffende de opheffing van het embargo en de vrylating der Nederlandsche krygslieden, heeft de Nederlandsche Regering naderhand aan de voorstellen van Engeland en Frankryk toegegeven; doch in hare weigering om de onzydigheid van Belgie reeds nu te erkennen, heeft zy volhard, en uit den verderen loop der onderhandelingen blykt ten duidelykste dat door de party groot gewigt aan dit punt wordt gehecht.

Wy hebben vroeger, toen de voorstellen door Engeland en Frankryk aangeboden nog maar by geruchten bekend waren, reeds opgemerkt, dat eene voorloopige overeenkomst altyd het ongemak zoude opleveren van te veel of te weinig te omvatten. De juistheid dezer opmerking die ook door anderen gemaakt is, is al dadelyk door het eerste van wege Engeland en Frankryk ingezonden ontwerp bevestigd geworden, en de latere ontwerpen hebben de moeijelykheden in dit opzigt vermeerderd. Maar hieruit vloeide in allen gevalle voort, dat de overeenkomst, die onder den naam van voorloopig, zoo vele difinitive schikkingen bevatte, niet met de Hoven van Engeland en Frankryk alléén konde gesloten worden en de verwyten te dezen aanzien den Nederlandschen Gevolmagtigden toegevoegd, zyn inderdaad van allen grond ontbloot.

Het is derhalve ook in dit opzigt de vorm, niet de zaak, waarover de onderhandelingen geloopen hebben, en waarover men zich niet heeft kunnen verstaan. Maar de bezwaren die de zaak van dezen kant oplevert, kunnen zich by iedere hervatting der onderhandelingen opdoen, en zoo het onmogelyk ware deze klip by vervolg te vermyden, dan voorzeker viel daarmede alle uitzigt op eene spoedige en op iedere vereffening van de bestaande geschillen weg.

Intusschen gelooven wy, dat de tusschentydsche onderhandelingen, juist omdat zy deze klip nog nader in het oog hebben doen vallen, niet geheel zonder vrucht zullen blyven. Zy hebben, onzes inziens, den middelweg doen kennen, langs welken het doel kan worden bereikt, en, gelyk wy by den aanvang van dit overzigt opmerkten, de byzondere zending van den Heer Dedel naar Londen verlevendigt de hoop, dat het aan de Nederlandsche Regering gelukken zal om, door eene voor-

..oopige overeenkomst, de betrekkingen met Frankryk en Groot-Brittanje op den vorigen voet te herstellen, en om dus doende op nieuw den weg tot beslissende onderhandelingen met de vyf Hoven te openen.

De Koning der Nederlanden, die eenmaal verklaard heeft de onafhankelykheid en onzydigheid van Belgie te willen erkennen, niets dan den vrede te verlangen, kan er geen belang by hebben die wilsverklaring niet zoodra mogelyk met ter daad te bezegelen. De onderhandelingen, die nog laatst in November hebben plaats gehad, de aanneming van het Pruissische ontwerp, hetwelk gelyk de Minister van Buitenlandsche zaken by deszelfs redevoering van 18 December opmerkte, in zyne wezenlyke bepalingen met het Engelsche thema overeenstemt, getuigen in allen deele van de opregte en vredelievende gezinningen der Nederlandsche Regering.

De vyf Hoven en Belgie, die evenveel belang hebben by het sluiten van een eindverdrag, by het behoud van den vrede, by eene algemeene ontwapening, kunnen evenmin onderstelde worden, iets anders dan eene spoedige afdoening te beoogen. Doelloos zoude het derhalve zyn langer te twisten over den vorm en over de vraag: of de onzydigheid van Belgie vroeger dan wel later moet erkend worden? Die erkenning is onafscheidelyk van het te sluiten definitive verdrag en de bespoediging van dit verdrag is dan ook het beste middel om de erkenning van Belgie door den Koning der Nederlanden te bespoedigen.

Aller belang vereenigt zich dus in een en hetzelfde punt en de pogingen van onze Regering doelen dan ook op het sluiten eener voorloopige overeenkomst, die geschikt is om de betrekkingen met Frankryk en Engeland op den vorigen voet te herstellen, en tot eene wederaanknooping der onderhandelingen met de vyf Hoven te leiden. Wanneer wy nu de zaken uit dit wenschelyk oogpunt beschouwen, dan vestigt zich onze aandacht als van zelf op het ontwerp door den Nederlandsche Gevolmagtigden, den 3den February aan de gevolmagtigden van Engeland en Groot-Brittanje aangeboden, in verband met het Engesch Fransche ontwerp No. 3, hetwelk, zoo wy ons niet bedriegen, met weglating van het derde artikel, in zin en substantie niet van het Nederlandsche ontwerp verschilt. Alléén blyft dan nog over de behandeling van het additionneele artikel, hetwelk by het evengemelde ontwerp No. 3 gevoegd is.

De gegrondheid der aanmerkingen van de zyde der Nederlandsche Regering op dit artikel, in verband met art. 4, gemaakt, kan wel niet worden betwist. Inderdaad het klinkt vreemd van een eindtraktaat als tusschen partyen aangenomen te spreken, zonder dat hetzelve ter kennis van partyen is gebragt; te zeggen dat men zich onverwyld met dat verdrag zal bezig houden, en in denzelfden adem te laten volgen, dat dit verdrag als eene afgedane zaak te beschouwen is. Eene verwarring in de bewoordingen is hier blykbaar, doch zoo blykbaar, dat de voorgestelde redactie niet als bepaaldelyk gemeend kan worden beschouwd.

Zoude men zich dan, om des vredes wille, niet omtrent eene naauwkeuriger redactie kunnen verstaan?— En op welk traktaat kan hier worden gedoeld? In allen gevalle hebben de Gevolmagtigden van Engeland en Frankryk het oog op een traktaat, waarvan de grondslagen door de Hoven van Oostenryk, Pruissen en Rusland zyn goedgekeurd. Als zoodanig komt allereerst in aanmerking het Pruissische ontwerp, tot welks aanneming ook de Nederlandsche Regering zich bereid heeft verklaard.

Er bestaat dus van dien kant reden om niet aan de mogelykheid van eenen gewenschten uitslag te wanhopen. Intusschen stuiten wy ook wederom hier, even als by iedere vroegere beschouwing, op de wyzigingen, die door de Nederlandsche Regering ook in het Pruissische ontwerp verlangd worden, met betrekking tot den Schelde tol en het regt van doorvoer door Limburg.— Wanneer al het overige vereffend is, gelyk het ons toeschynt voor vereffening vatbaar te zyn, blyven deze bezwaren over, en wy hebben in dit opzigt tegen de vyf groote Mogendheden gezamenlyk te kampen.

Uit het tegenwoordige overzigt, waarby wy ons aan de echte bescheiden gehouden hebben, is het toch ten duidelykste gebleken, dat de Nederlandsche Regering, steeds getrouw aan hare vredelievende bedoelingen, niet opgehouden heeft by iedere gelegenheid toe te geven, wat maar eenigzins toegegeven konde worden, waardoor dan de wezenlyke punten van verschil tot de twee aangeduide zyn teruggebragt, en derhalve nog maar alleen de vraag overblyft: of deze punten vatbaar zyn om, behoudens de eer, in der minne vereffend te worden?

Er bestaat hier te lande eene party, die den oorlog wenscht; wy hebben die party reeds by vroegere gelegenheden met den vinger aangewezen. Deze party is het, die beweert, dat de Regering door eene minnelyke vereffening van de bedoelde punten zoude moeten worden geacht eenen vrede ten koste van wat het zy, (een' vrede *à tout prix*), te hebben gesloten.

Even als in 1823 en 1829 de oppositie zich wel wachtte de Regering te noemen, en den Konieg in het geschil te mengen, maar steeds hare aanvallen tegen dezen of genen Minister, tegen een' of anderen ambtenaar rigtte, even zoo gaat thans de aangeduide party te werk. Zy noemt de Regering niet, maar rigt hare beschuldigingen tegen die bladen, welke ter goeder trouw aan den Koning en de Regering gehecht, en steeds de algemeene belangen voor oogen houdende, mitsgaders overtuigd dat deze bovenal het behoud van den vrede eischten, voortdurend de vredelievende pogingen der Regering hebben ondersteund. Deze taktiek intusschen is te bekend, te afgesleten, dan dat de Regering en de Natie daardoor zouden kunnen geblinddoekt worden, en de Natie mag dan ook vertrouwen dat de Regering den door haar steeds bewandelden weg niet zal verlaten, gelyk zy dit vertrouwen door de vredelievende zending van den heer Dedel wederom op nieuw versterkt heeft.

Maar de bewuste party, die het schrikbeeld van eenen vrede *à tout prix* steeds in den mond voert, en daarmede slechts eene nog grootere verwydering tusschen Nederland en de groote Mogendheden poogt te bewerken, bepaalt zich tot bloote woorden; zy bewyst niet, dat eene minnelyke vereffening der bedoelde punten met het sluiten van eene vrede *à tout prix* gelyk staat.— Door zulks te beweren, zoude zy ook tevens de juistheid van het tot hiertoe door de Regering gevolgde spoor ontkennen en zich in openbare tegenspraak met de Regering stellen, waardoor zy tegen haar doel zoude handelen, hetwelk daarheen strekt om het te doen voorkomen, als of de Regering en de Natie den vrede niet verlangden en alsof slechts een paar dagbladen blind genoeg waren om niet te zien, dat het behoud van de eer en de regten van Oud-Nederland op geene andere wyze te verzekeren is, dan door niets toe te geven op den Schelde-tol en het regt van doorvoer door Limburg, al moest zulks ons eenen oorlog tegen geheel Europa kosten, waarvan de loop, de uitslag en de gevolgen moeyelyk te berekenen zyn.

Vergeefs evenwel is al dat wroeten en woelen. De Regering op een hooger standpunt geplaatst, van waar zy de mogelyke kansen en uitkomsten van elk harer besluiten berekenen en overzien kan; de Regering, die de verhevenheid van hare roeping, de moeyelykheid van hare taak gevoelt,—de Regering wykt niet van het eens met vast beradenheid ingeslagen spoor; zy tracht in overeenstemming met de Natie, in overeenstemming met de Staten-Generaal, het haar voorgestelde doel, eenen eervollen vrede, langs den minnelyken weg te bereiken en zoo zy, uit aanmerking van de omstandigheden, waarin Europa zich bevindt, uit aanmerking van Oud-Neêrlands eigen stelling tegen over de vyf magtigste Staten van Europa, na al wat reeds vroeger toegegeven is, mogt oordeelen dat op de beide reeds dikwyls genoemde punten nog iets konde worden bewilligd in het uitzigt van daardoor den vrede aan het Vaderland te kunnen verzekeren, en tegelyk alle aanleiding tot het doen uitbarsten van eenen algemeenen oorlog, voor zoover Nederland betreft, uit den weg te ruimen, zullen wy in dergelyk geval de Regering toejuichen en haar waarlyk niet ten laste leggen dat zy eenen vrede ten koste van wat het zy, gesloten heeft.

Het oogpunt, waaruit wy de zaken beschouwen, is genoegzaam bekend; maar het kan zyn nut hebben hier te herhalen dat wy, in al onze beschouwingen, nimmer den voor Nederland zoo ongunstigen loop der gebeurtenissen uit het oog hebben verloren. Wy bleven ons-zelven steeds gelyk. Ieder onzer vertogen droeg het kenmerk der omstandigheden, waaronder het geschreven is. In de overtuiging, die wy te dezen aanzien bezitten, laten wy het aan dwazen over om de Natie en misschien ook zichzelven door ydele woorden te misleiden. Niemand is er onder ons, die niet inziet, dat de vrede, waarnaar wy allen reikhalzend uitzien niet zoo voordeelig en gunstig is, als wy wenschten, ja reden hadden in billykheid te verwachten. Maar dit kan ons niet bewegen om thans den vrede geheel te verwerpen, en ons heil te zoeken in eenen stryd, waarin wy alléén tegen over Europa zullen staan.

Wy zyn dus geene bewonderaars van hetgeen Nederland, na zoo groote inspanningen, na zoo vele opofferingen, ten slotte voor zich zal kunnen bedingen: wy zyn geene bewonderaars van de in deze gevolgde staatkunde der groote Mogendheden, of van het gedrag byzonderlyk door Engeland en Frankryk jegens Nederland gehouden; wy zouden integendeel, gewenscht hebben dat de door ons zoo vaak uitgedrukte verwachtingen waren vervuld geworden. Maar wat zoude het ons baten dat alles te herhalen, te volharden by beschouwingen, die door den loop der gebeurtenissen, ten gevolge van de veranderde omstandigheden, alle toepassing verloren hebben. Wie is er, die yzer met handen breken kan?

Na de ondervinding, waarmede wy in de laatste twee jaren zyn verrykt geworden, kan deze leenspreuk zonder gevaar worden aangehaald. De aanwendbaarheid derzelve op onzen toestand baart aan Nederland geene schande: zy bevat onze regtvaardiging en onze eer.— Nederland heeft niets onbeproefd gelaten om betere schikkingen te bedingen: na de aanwendig van zoo vele pogingen moet nog eene nadere beproefd worden, en wordt die, gelyk wy hopen, met eene gelukkige uitkomst, bekroond, de Regering zal daarvoor den dank der Natie inoogsten.

Van den kant der Mogendheden, wordt Neêrlands regt tot het heffen van eenen Schelde-tol niet betwist; alleen het bedrag van dien tol is een onderwerp van geschil. Reeds heeft de Koning in eene vermindering van den voorgestelden take doen bewilligen. Derhalve zal de te sluiten vrede uit dien hoofde niet te minder eervol zyn, want Nederlands regt wordt daarby erkend. Niet zoo gunstig schynt zich de zaak voor te doen met betrekking tot het heffen van een regt van doorvoer door Limburg, indien men staan blyft by de gezigtpunten, waaruit dit vraagstuk tot hiertoe is beschouwd en voorgedragen. Er is daarby geen verschil over het quantum, maar over de bevoegdheid zelve tot het heffen van een regt van doorvoer. Hierin vertoont zich eene verkorting van Neêrlands regt in het algemeen, en in dit opzigt staan de vyf Mogendheden gezamenlyk tegenover ons. Zullen zy, ten slotte, aan de nadere vertoogen der Nederlandsche Regering toegeven? Het is mogelyk, doch de waarschynlykheid dat zy zullen toegeven is niet groot. Zy zeggen; Limburg wordt U aangeboden, behoudens de dienstbaarheid van een vry overpad..... Is dit regt? Weinig zoude het baten, zulks thans op nieuw in het breede te willen overwegen.

Eene andere, meer gewigtige vraag is, onzes inziens, deze: indien de Regering, na alle middelen van overreding te hebben uitgeput, tot behoud van den vrede, en ten einde den drukkenden toestand, waarin wy ons bevinden, niet langer noodeloos te rekken, zich gedrongen zag om zich den vorm, waaronder de zaak door de vyf Hoven wordt voorgesteld, te laten gevallen, en den vrede op dien voet te sluiten, zoude dan de vrede kunnen worden gezegd niet eervol te zyn? en zoude iemand onzer aan de Regering te dier zake een verwyt willen toevoegen?

Neen, na al de pogingen, die door de Regering met zoo veel vastheid als beradenheid en waardigheid zyn aangewend, om ook in dit opzigt het belang van Nederland te verdedigen; na zooveel volharding als de Regering tegenover de ons ongunstige gezinningen der groote Mogendheden gesteld heeft, zoude ieder verwyt van dien aard onredelyk en het bewyst van de hoogste ondankbaarheid zyn. Indien nu eenmaal de Mogendheden het oor aan Neêrlands billyke vertoogen niet willen leenen,—is dan de Regering tot het onmogelyke gehouden? Alleen zy, die, met byzondere inzigten, gaarne eenen oorlog zouden zien uitbarsten, zullen ons op het zwaard wyzen; maar zy zyn buiten staat ons eenen waarborg te leveren, dat het zwaard ons verschaffen zal, hetgeen de Regering met by minnelyke schikking heeft kunnen verkrygen. Zy kunnen ook het bewys niet leveren dat, zelfs indien de uitkomst vooraf verzekerd ware, de bereiking van het doel in eene wezenlyke verhouding zoude staan met de middelen die daartoe zouden moeten worden aangewend.

Neen,—indien men ons ten slotte het mes op de keel zet, het zal der Regering niet tot verwyt verstrekken wanneer zy, ten einde grootere gevaren te voorkomen, toegeeft. Wy hopen dat het niet tot dit uiterste kome, maar dat alsnog de regtvaardigheid en billykheid zegeviere, en dat eerlang gunstige tydingen uit Albions hoofdstad ons mogen verblyden. Maar mogt deze hoop worden te leur gesteld, wy zullen het hoofd niet te min met eere kunnen verheffen. Inderdaad, na al de inspanning en opofferingen, waarvan Nederland andermaal een grootsch voorbeeld aan Europa gegeven heeft, na den moed, door de onzen in den tiendaagschen veldtogt ten toon gespreid, na de alle verbeelding te boven gaande dappere verdediging der Antwerpsche Citadel, na zoo vele andere bewyzen van heldhaftige volharding, na de uitputting van alle pogingen tot een minnelyk vergelyk, behoeft Nederland niet te vreezen, dat men, ook indien op het laatste punt van geschil alles moest worden toegegeven, aan hetzelve zal verwyten: *Gy hebt met schande het strydperk verlaten.*